KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.2.2025 r.
COM(2025) 33 final

2025/0015 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do dodania porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji Rady ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum Światowej Organizacji Handlu („WTO”) w związku z planowanym dodaniem porozumienia w sprawie handlu elektronicznego (ang. Agreement on Electronic Commerce) do załącznika 4 Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu

Porozumienie WTO ma być realizowane poprzez osiągnięcie celów wymienionych w jego preambule. Porozumienie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Unia Europejska („UE”) jest stroną porozumienia[1]. Stronami porozumienia jest również wszystkie 27 państw członkowskich UE. WTO może podejmować decyzje zgodnie z procedurami przewidzianymi w porozumieniu WTO.

2.2. Rada Generalna Światowej Organizacji Handlu

W skład Rady Generalnej wchodzą przedstawiciele wszystkich członków spotykający się regularnie. W odstępach czasu między sesjami konferencji ministerialnej pełni ona funkcje konferencji ministerialnej, jak również funkcje powierzone jej na mocy porozumienia WTO.

2.3. Przyczyny i cele wniosku

Negocjacje dotyczące porozumienia w sprawie handlu elektronicznego rozpoczęto w styczniu 2019 r., kiedy to ustanowiono wspólną inicjatywę WTO w sprawie handlu elektronicznego („wspólna inicjatywa w sprawie handlu elektronicznego”). Negocjacje koncentrowały się na ustanowieniu zestawu podstawowych zasad handlu międzynarodowego regulujących handel elektroniczny, które będą promować i ułatwiać transakcje cyfrowe. Komisja przeprowadziła negocjacje w imieniu UE[2].

26 lipca 2024 r., po pięciu latach negocjacji, uczestnicy wspólnej inicjatywy w sprawie handlu elektronicznego wypracowali ustabilizowany tekst porozumienia w sprawie handlu elektronicznego[3]. To kompleksowe porozumienie obejmuje szeroki zakres zasad handlu cyfrowego i, po włączeniu go do ram prawnych WTO, będzie stanowić pierwszy zbiór globalnych zasad regulujących handel cyfrowy. Porozumienie w sprawie handlu elektronicznego obejmuje: 1) zasady ułatwiające wymianę handlową, które mogą prowadzić do usprawnienia handlu cyfrowego zarówno w obrębie państw, jak i ponad granicami (np. przepisy dotyczące handlu bez użytku dokumentów papierowych, przepisy dotyczące umów elektronicznych, uwierzytelniania elektronicznego i podpisów elektronicznych); 2) przepisy mające na celu zwiększenie zaufania konsumentów i przedsiębiorstw do środowiska handlu

---

[1] Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

[2] Decyzja Rady 8993/19 z dnia 21 maja 2019 r. uzupełniająca wytyczne negocjacyjne w ramach dauhańskiej agendy rozwoju w odniesieniu do wielostronnych negocjacji w sprawie zasad i zobowiązań dotyczących handlu elektronicznego.

[3] Komunikat inicjatywy dotyczącej wspólnego oświadczenia w sprawie handlu elektronicznego, Światowa Organizacja Handlu (26 lipca 2024 r.), https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/INF/ECOM/87.pdf

cyfrowego (np. przepisy dotyczące niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych, ochrony konsumentów w internecie, cyberbezpieczeństwa lub otwartego dostępu do internetu) oraz 3) przepisy prowadzące do bardziej niezawodnego międzynarodowego środowiska handlu cyfrowego, ułatwiające konsumentom i przedsiębiorstwom stały dostęp do internetu i usług elektronicznych po przystępnych cenach (np. przepisy dotyczące płatności elektronicznych lub usług telekomunikacyjnych). Porozumienie przewiduje stały zakaz nakładania opłat celnych od transmisji elektronicznych, co ma duże znaczenie handlowe i jest kluczowym priorytetem dla unijnego przemysłu. Porozumienie zawiera nadto element dotyczący rozwoju, którego celem jest umożliwienie i ułatwienie udziału w handlu cyfrowym konsumentom i przedsiębiorstwom z krajów rozwijających się.

Wszystkie postanowienia porozumienia są zgodne z dorobkiem prawnym UE i nie będą wymagały od UE żadnych działań wdrożeniowych, ponieważ są już w pełni uwzględnione w prawie UE i państw członkowskich.

Porozumienie w sprawie handlu elektronicznego ma stać się częścią ram prawnych WTO jako porozumienie wielostronne, formalnie dołączone do załącznika 4 do porozumienia WTO. Uczestniczący członkowie WTO planują do lutego 2025 r. złożyć formalny wniosek do Rady Generalnej WTO w celu włączenia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do załącznika 4 zgodnie z art. X ust. 9 porozumienia WTO. Art. X ust. 9 stanowi, że o dodaniu jakiegokolwiek porozumienie do załącznika 4 Rada Generalna musi podjąć decyzję „wyłącznie w drodze konsensusu".

Dla większej jasności należy dodać, że niniejsza decyzja dotyczy jedynie umożliwienia UE przyłączenia się do konsensusu w sprawie prawnego włączenia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do załącznika 4 do porozumienia WTO. Niniejszy wniosek *nie* odnosi się do formalnego przyjęcia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego przez Unię. W tym celu Komisja przedstawi wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE po dodaniu porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do załącznika 4 do porozumienia WTO i uznaniu porozumienia w sprawie handlu elektronicznego za otwarte do przyjęcia.

2.4. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W komunikacie „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa"[4] Komisja zapowiedziała, co następuje: „Należy dostosować zasady WTO do realiów gospodarczych i handlowych XXI wieku. Co do istoty, priorytetem powinna być modernizacja zasad WTO dotyczących handlu elektronicznego, ułatwiania inwestycji, krajowych regulacji w zakresie usług oraz roli państwa w gospodarce, w tym w zakresie dotacji".

Planowany akt jest w pełni spójny z tym komunikatem, ponieważ zgodnie z zasadami WTO włączenie porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do zasad WTO stanowi niezbędny etap proceduralny.

2.5. Spójność z innymi politykami Unii

Planowany akt jest spójny z innymi politykami Unii, a w szczególności z unijnym rynkiem wewnętrznym i unijną polityką współpracy na rzecz rozwoju.

[4] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa, 18 lutego 2021 r., COM(2021) 66 final.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Celem niniejszego wniosku jest umożliwienie UE przyłączenia się do ewentualnego konsensusu na posiedzeniu Rady Generalnej WTO w sprawie przyjęcia planowanego aktu.

Wprawdzie nie jest jeszcze pewne, czy członkowie WTO zdołają osiągnąć konsensus w odniesieniu do planowanego aktu, a jeżeli tak – to w jakim zakresie, jednak stanowisko UE na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi zostać ustalone przez Radę wcześniej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[5].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Generalna WTO jest organem powołanym na mocy porozumienia, a mianowicie porozumienia WTO, i jest organem, który w myśl art. IV ust. 2 tego porozumienia ma uprawnienia do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach objętych wielostronnymi porozumieniami handlowymi, w tym decyzji mających skutki prawne.

Planowane akty wspomniane powyżej są aktami mającymi skutki prawne, jako że mogą wpływać na prawa i obowiązki Unii na mocy prawa międzynarodowego.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych porozumienia WTO.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczy wspólnej polityki handlowej.

---

[5] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 TFUE.

4.3. Wnioski

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2025/0015 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do dodania porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia [data wydania opinii],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”) zostało zawarte przez Unię decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r.[6] i weszło w życie dnia 1 stycznia 1995 r.

(2) Na podstawie art. X ust. 9 porozumienia WTO Rada Generalna Światowej Organizacji Handlu („WTO”) może podjąć decyzję w drodze konsensusu o dodaniu porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO.

(3) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum Rady Generalnej, gdyż decyzje te są wiążące dla Unii.

(4) Negocjacje dotyczące porozumienia w sprawie handlu elektronicznego oficjalnie rozpoczęto w styczniu 2019 r. Komisja przeprowadziła negocjacje w imieniu UE. 26 lipca 2024 r. uczestniczący członkowie WTO wypracowali ustabilizowany tekst porozumienia w sprawie handlu elektronicznego.

(5) Członkowie WTO uczestniczący w negocjacjach dotyczących porozumienia w sprawie handlu elektronicznego zamierzają złożyć formalny wniosek do Rady Generalnej WTO w celu włączenia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do załącznika 4 zgodnie z art. X ust. 9 porozumienia WTO. Unia powinna przyłączyć się do tego wniosku, który jest krokiem przygotowawczym do ewentualnej decyzji Rady Generalnej,

[6] Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu Rady Generalnej WTO, polega na

na przyłączeniu się do konsensusu osiągniętego przez członków WTO w celu dodania porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do załącznika 4 do porozumienia WTO.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący